

“ततो बलमिति ख्यातं विज्ञाय इष्टध्वनिनाम् ।
दूषितः सहसा भावो धृतराष्ट्रस्य पाण्डुषु ॥”
मैथुनापवादयुक्तः । तत्पर्यायः । अभिशस्तः २
वाच्यः ३ चारितः ४ । इति हेमचन्द्रः । ३।१०० ॥
आचारितः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
दूषिता, स्त्री, (दूषित + टाप् ।) दूषणप्रामा
कन्या । तत्पर्यायः । सखेदा २ धर्मकारिणी ३
प्रमादिका ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
दूषी, स्त्री, (दूषि + कृदिकारादिति ।) वा डीष् ।
दूषिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
दूषीका, स्त्री, (दूषयतीति + दूषि + “कविदूषि-
भ्यामीकन्” उणां ४।१६ । इति । ईकन्
ततटाप् ।) दूषिका । इति शब्दरत्नावली ॥
दूषीविषं, स्त्री, (दूषयतीति । दूषि + बाहुलकात्
ईः । ततः कर्मधारयः ।) औषधादिभिरवीर्यं
विषम् । इति हेमचन्द्रः । ४।३०० ॥ आदि-
पदात्दावाग्निवायुरीन्द्रशोषितविषम् । स्वभावतो
गुणहीनं विषम् । अस्य गुणः । उदररोग-
घ्नो ह्युल्लसुष्टप्रमेहनाशिलम् । इति राज-
वल्लभः ॥ यथा,—
“जीर्णं विषमौषधिभिर्हतं वा
दावाग्निवातातपशोभितं वा ।
स्वभावतो वा गुणविप्रहीनं
विषं हि दूषीविषतासृपेति ॥”
इति माघवकरः ॥
दूष्यं, स्त्री, (दूष्यते इति । दुष् + णिच् + “अचो-
यत्” ३।१।६७ । इति यत् । “दोषो गौ”
६।४।६० । इति उपधाया क्तम् ।)
वस्त्रम् । वस्त्रयुग्म् । इति मेदिनी । ये, ३१ ॥
पूयम् । इति हेमचन्द्रः । ३।२०० ॥
दूष्यः, त्रि, (दुष् + णिच् + यत् ।) दूषणीयः । इति
मेदिनी । ये, ३१ ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
१६५ । ३२ ।
“स्त्रीरत्नं दुष्कुलाच्चापि विद्यादृष्टतं पिबेत् ।
अदूष्या हि स्त्रियो रत्नमाप इत्येव धर्मतः ॥”
निन्द्यः । इति त्रिकाण्डशेषः । ३।३।३१३ ॥
यथा, कामन्दकीयनीतिसारे । ६।६ ।
“राज्योपघातं कुर्वाणा ये पापा राजवल्लभाः ।
एकैकशः संहता वा दूष्यास्तान् परिचक्षते ॥”
दूष्या, स्त्री, (दूष्यते इति । दुष् + णिच् + यत् +
टाप् ।) हस्तिकचरः । काचदडि इति भाषा ॥
तत्पर्यायः । कला २ वचना ३ । इति हेम-
चन्द्रः । ४।२६८ ॥ चूषा ४ । इत्यमरः । २।१।४२ ॥
द, ड प्र आदरे । इति कविकल्पद्रुमः । (तुर्दा-
आत्म-सकं-अनिट् ।) आदरः प्रीत्या सम्भ्रमः ।
ड प्र, त्रियते गुरु लोकाः । मानुषत्वोऽयमि-
त्येके । इति दुर्गादासः ॥
दक्, [श्र] स्त्री, (पश्यत्यनेनेति । डष् + करणे
क्विप् ।) सत्तुः । इत्यमरः । २।६।६४ ।
(यथा, साहित्यदर्पणे ।
“डष्ठा दम्भं भगवित्तं जीवयन्ति ड्षेव याः ।
विरूपाक्षस्य जयिनीस्ताः सुभो वामजोचनाः ॥”

भावे क्विप् ।) दर्शनम् । बुद्धिः । इति मेदिनी ।
श्रे, = (यथा, भागवते । २।६।५ ।
“तां नाध्यगच्छद्दृष्टमन्न सम्मतां
प्रपञ्चनिर्माणविधिर्यथा भवेत् ॥”
दक्, [श्र] त्रि, (पश्यतीति । डष् + करणरि क्विन् ।)
वीचकः । इति मेदिनी । श्रे, = (यथा, भाग-
वते । ४।२२।६ ।
“यथा सर्वदृष्टं सर्वं आत्मानं येऽस्य हेतवः ॥”
ज्ञाता । इति शब्दरत्नावली ॥
दकं, स्त्री, (दीर्घते इति । दृ विदारे + बाहु-
लकात् कक् इत्सञ्च ।) छिद्रम् । इति
संक्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥
दकाणः, पुं, द्वेकाणः । इति जातकः ॥
दकाण्यः, पुं, (दृशौ नेत्राविव कर्णौ यस्य ।) सर्पः ।
इति हेमचन्द्रः । ४।३६६ ॥ यदाह कश्चित् ।
“दकाणो मशकः शिला सरसिञ्चं वायो जलौकाः
शुकः
शुभांशुर्गणको कुलोत्तमवली पान्थो नभश्चातकः ।
वादी चक्रचरो वको मधुलिहो लालाटिको
लम्पटः
श्रीमद्भोज ! भवन्तु विंशतिरभौ त्वद्देहिणां
सेवकाः ॥”
दकाण्यः, पुं, द्वेकाण्यः । इति ज्योतिषम् ॥
दकप्रसादा, स्त्री, (दृशौ नेत्रौ प्रसादयतीति ।
दृश् + प्र + सट् + णिच् + अच् ।) कुलत्या ।
कुलत्याञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
दकप्रिया, स्त्री, (दृशोर्नेत्रयोः प्रिया ।) शोभा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
दकश्रुतिः, पुं, (दृशौ एव श्रुती कर्णौ यस्य ।)
सर्पः । इति हलायुधः ॥
दगध्यचः, पुं, (दृशोर्नेत्रयोर्दध्यचः अधिष्ठाहृदेवः ।)
सूर्यः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
दग्गोलः, पुं, खगोलान्तर्गतगोलविशेषः । यथा,
“खस्तिने चाधःस्तिने चान्तःकीलकौ कृत्वा
तयोः प्रोतं सूर्यं दृष्ट्वाङ्गलं कार्यं तत् पूर्व-
वृत्तभ्यः किञ्चिद्भ्रून् कार्यं यथा खगोलान्तर्भ्रमति
यदीक एव ग्रहगोलस्तदैकमेव दृष्ट्वाङ्गलम् । यो
यो ग्रहो यच्च यत्र वर्तते तस्य तस्योपरि परि-
भास्येदमेव विन्ध्यस्य दृग्व्याप्राङ्कादिकं दर्श-
नीयम् । अथवा पृथक् पृथग्गौ दृष्ट्वाङ्गलानि
रचयेत् । तत्रार्धमं विभिन्नमस्य तच्च दृक्चेप-
मखलं तस्मिन् खगोले भ्रुवचिद्भ्रुयोरनिकाङ्क्षं
वद्वा तन्नलिकाधारमेव खगोलाद्दृष्ट्वाङ्गलत्रया-
न्तरे दग्गोलं रचयेत् । कथितेः खगोलवृत्ते-
र्वन्ध्यमाग्रेर्भगोलवृत्तेः क्रान्तिमखलत्वादीयो निव-
ध्यते स दग्गोलः । यतोऽग्रा कुर्व्यासमप्राङ्का-
दचचेचाणि द्विगोलजातानि भगोलवृत्तानि
खगोलवृत्तमितितानि उत्पद्यन्ते गोलबन्धे
सन्ध्यङ्गोपलक्ष्यत इति दग्गोलः कृतः ।” इति
सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
द्विविधः, पुं, (दृशि नेत्रे विधं यस्य ।) नागः ।
इति हेमचन्द्रः । ४।३७० ॥

दृढं, स्त्री, (दृह दृष्टौ + क्तप्रत्ययेन निपातनात्
साधुः ।) कौहम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ अति-
श्रयः । इत्यमरः । ३।१।७६ ॥
दृढः, त्रि, (दृह + क्तः । निपातनात् साधुः ।)
स्थूलः । अतिश्रयः । प्रगाढः । (यथा, देवी-
भागवते । १।६।३१ ।
“तदाकाशे श्रुतं ताभ्यां वाग्बीजं सुमनोहरम् ।
ग्रहीतश्च ततस्ताभ्यां तस्याभ्यासो दृढः कृतः ॥”
बलवान् । इति मेदिनी । ढे, २ ॥ कठिनः ।
इत्यमरः । ३।३।४४ ॥
दृढः, पुं, रूपकमेदः । यथा,—
“दृढः प्रौढोऽथ खचरो विभवश्चतुरक्रमः ।
निशारकः प्रतितालः कथिताः सप्त रूपाः ॥”
तल्लक्षणं यथा,—
“दृढाख्यः स्याल्लघुद्वन्द्वं ताखे च हंसलीलके ।
चतुर्दशाक्षरैर्युक्तः शृङ्गारो परिकीर्तितः ॥”
इति सङ्गीतदामोदरः ॥
(त्रयोदशमनो रौचस्य पुत्रविशेषः । यथा, हरि-
वंशे । ७।२३ ।
“सुनेत्रः चक्रदृष्टिश्च सुतपा निर्भयो दृढः ।
रौचस्यैते मनोः पुत्रा अन्तरे तु त्रयोदशे ॥”
दृढकण्टकः, पुं, (दृढानि कठिनानि कण्टकानि
यस्य ।) चूदफलकट्टकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
धलञ्चाकड़ा इति भाषा ॥
दृढकाण्डं, स्त्री, (दृढं काण्डं यस्य ।) दीर्घरोहि-
षकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढकाण्डः, पुं, (दृढः कठिनः काण्डो यस्य ।)
वंशः । इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढकाण्डा, स्त्री, (दृढः कठिनः काण्डो यस्याः ।)
पातालगरुडीलता । इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढचुरा, स्त्री, (दृढः चुर इवायमागो यस्याः ।
यद्वा, दृढः चुर इव फलमस्यस्या इति अर्श-
आदिभ्योऽच् ततटाप् ।) वल्जना । इति राज-
निर्घण्टः ॥
दृढगानिका, स्त्री, (दृढं गानमस्याः । कप् । तत-
टापि अत् इत्वम् ।) मत्स्यस्त्री । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
दृढग्रन्थिः, पुं, (दृढो ग्रन्थिर्यस्य ।) वंशः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
दृढच्छदं, स्त्री, (दृढच्छदो यस्य ।) दीर्घरोहिषकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढतरुः, पुं, (दृढस्तर्कचः ।) धवतरुः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
दृढतण्डा, पुं, (दृढं कठिनं तण्डं यस्य ।) सुञ्ज-
तण्डम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढतण्डा, स्त्री, (दृढं तण्डं यस्याः ।) वल्जना ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढलक्, [च्] पुं, (दृढा लक् अस्या ।) यावनाल-
शरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
दृढदंशकः, पुं, (दृढं यथा तथा दंशतीति । दन्श +
सुल ।) जलजनुविशेषः । इति शब्दार्थकल्प-
तरुः ॥ हाङ्गर इति भाषा ॥